

delsen af Foraaret 1922, og hele Banen fra Næstved til Ringsted ventes aabnet for Driften i Sommeren 1923. Paa Strækningen Ringsted—Hvalsø er samtlige Jord- og Broarbejder udbudt, og disse Arbejder ventes fuldført i Løbet af Aaret 1922, Sporarbejderne og eventuelt Bygningsarbejderne paa en Del af den nævnte Strækning tænkes udbudt næste Sommer. Endvidere er paa Strækningen Hvalsø—Frederikssund største Delen af Jord- og Broarbejdet udbudt, og de tilsvarende Arbejder paa sidste Del af denne Banestrækning ventes udbudt i Løbet af en Maaned. Dog vil Arbejderne paa Frederikssund Station og paa Broen over Roskilde Fjord først kunne paabegyndes i næste Finansaar. Endelig vil Jord- og Broarbejderne paa Strækningen Frederikssund—Hillerød, hvis det kræves, ventelig for største Delen kunne udbydes i Begyndelsen af Finansaaret 1922—23, vel at mærke, for saa vidt de hertil fornødne Midler stilles til Raadighed for Statsbanerne. Men jeg skal om dette Forhold oplyse, at der til Fremme af Arbejderne paa Strækningen Næstved—Frederikssund i det ovenfor angivne Omfang allerede i Finansaaret 1922—23 vil udkræves et Beløb af ca. 7 Mill. Kr., medens der paa Forslaget til Finanslov for næste Aar kun er optaget et Beløb af 2 610 000 Kr. Men da der paa Tillægsbevillingsloven for 1920—21 til Ændring af det tekniske Program for Banestrækningen Ringsted—Hillerød imidlertid er bevilget et Beløb paa 4 725 000 Kr., vil det neppe blive nødvendigt i Anledning af de før nævnte Arbejder at søge yderligere Tillægsbevilling. Dette vil derimod blive nødvendigt, saafremt Arbejdet paa Baneanlægget mellem Frederikssund og Hillerød skal paabegyndes i Finansaaret 1922—23, og om de fornødne Penge hertil kan skaffes til Veje, afhænger, som jeg har sagt et Par Gange tidligere i Dag, ikke af mig, men af Finansministeren. Men jeg vil føje til her, som jeg har gjort det tidligere, at der er jo Grænser for, hvor mange Millioner der kan anvendes et enkelt Aar paa en enkelt Banestrækning.

Det samme ærede Medlem omtalte Forholdene ved Frederikshavns Station. Jeg skal herom sige, at der er indgaaet et Andragende fra Frederikshavns Handelsforening til Ministeriet for offentlige Arbejder allerede i 1918, og der er af Statsbanerne i sin Tid udarbejdet forløbige Projekter, dels til Udvidelse af Frederikshavns Station paa dens nuværende Plads, dels til en Flytning af Stationen til et opfyldt Areal Nord for Havnen, mellem denne og Frydenstrand. Ved det sidste Projekt imødekommer man

det Andragende fra Frederikshavns Handelsforening, jeg har nævnt, og det har ved disse Undersøgelser vist sig, at det vil være muligt uden særlig kostbare Arealerhvervelser at opnaa nogenlunde gode Forhold, ikke alene for en Udvidelse af Statsbanestationen paa dens nuværende Plads, men ogsaa for fuldstændig Optagelse paa denne af samtlige Privatbaner fra Sæby, Skagen og Øster Vraa. Imidlertid vil den Flytning af Stationen, som er omtalt, frembyde adskillige Fordele, og navnlig vil den være ønskelig, hvis det kan ventes, at der vil blive etableret en Færgeforbindelse fra Frederikshavn til Norge, idet det, hvis Stationen bevares paa sin nuværende Plads, ikke vil være muligt at tilvejebringe en god og bekvem Forbindelse mellem den egentlige Station og Færgehavnen. Men paa den anden Side vil en Flytning af Stationen medføre en meget betydelig Merudgift, som, hvis det nuværende Prisniveau skal lægges til Grund, i alt Fald ikke kan anslaaes til mindre end 1½ Mill. Kr., og her er der taget Hensyn til de Arealer, der frigøres ved Stationens Flytning, samt til Bekostningen ved Anlægget af de to Viadukter, som blev omtalt af det ærede Medlem. Under Hensyn til denne store Merudgift vil det neppe være rigtigt at bringe denne Flytning til Udførelse, medmindre man mener afgjort at maatte regne med en fremtidig Færgeforbindelse mellem Frederikshavn og Norge, og det vil da kun kunne gennemføres, hvis der ydes et passende Bidrag til Flytningen fra de interesserede Parter. Foreløbig vil det utvivlsomt være rigtigt at udskyde Spørgsmaalet vedrørende denne Stations Ordning eller Omordning, indtil den dansk-norske Færgekommision har afgivet sin Betænkning, og indtil vi ser, hvordan det i det hele taget gaar med Færgeforbindelsen til Norge.

Det ærede Medlem Hr. N. J. Andersen talte forleden Dag om Taksationerne ved Voldgiftsret efter § 12 i Stærkstrømsloven af 1907 og antydede paa Grundlag af en skarp Kritik, som er fremkommet angaaende Voldgiftskendelser nede i Nærheden af Roskilde, at det maaske vilde være rigtigt at gaa til en Revision af forskellige Bestemmelser i Stærkstrømsloven. Denne Lov har nu haft Gyldighed i 14 Aar, og det er forholdsvis faa Tilfælde, hvor det har været nødvendigt at skride til Ekspropriation eller Voldgift angaaende Opstilling af Master. Der er saaledes to store Anlæg, nemlig de 50 000 Volts Ledninger mellem Helsingør og Lyngby og mellem Skive og Aarhus, Ledningsanlæg, der lægger store Byrder paa Grundejerne, som er gennemført for det førstes Vedkommende